

Kommunikáció

Budapest, 2006.12.28.

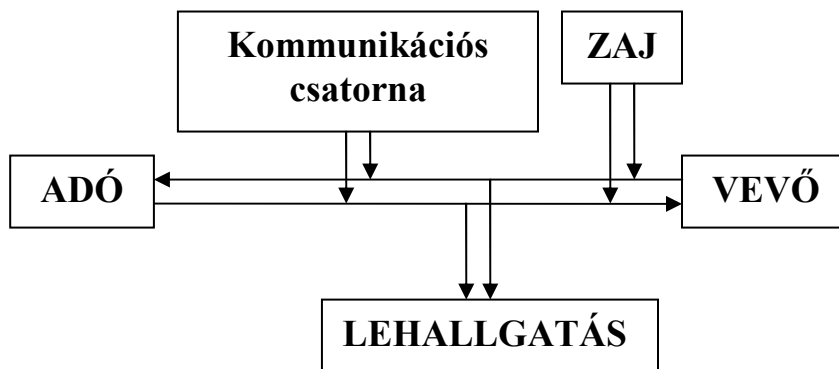
Zubonyai Tibor
(tibor.zubonyai@ibssa.org)
(www.ibssa.hu)

Kommunikáció

A kommunikáció általában egy vagy több adó és egy vagy több vevő vagy ezek valamely kombinációja között zajlik. A kommunikáció közben kerülnek át az adótól a vevőig a szükséges információk az adatokba kódolva.

A kommunikáció akkor jó, ha a vevő azt hajtja végre pontosan, amit az adó utasításként közölt vele és erre egy nyugtázás érkezett.

A kommunikáció általánosan a következő módon néz ki.

ADÓ

Az adó küldi az adást a vevő felé, ami az információt hordozza. Az üzenet befejeztével jelzi az adó a vevő irányába, hogy az adást befejezte és nyugtázást vár a vevő oldalról annak érdekében, hogy az üzenet megérkezett és jól értette-e a vevő oldal.

VEVŐ

A vevő fogadja az adó által küldött adást, ami az információt hordozza és az adás végén jelzi, hogy megértette az üzenet tartalmát és ellenőrzi visszamondással, hogy jól értelmezte azt.

ZAJ

A zaj egy olyan jelenség, ami torzíthatja vagy értelmetlenné teheti az adást. A zaj a kommunikációs csatorna jellegétől függően lehet elektronikus (különböző elektromágneses hullámok) illetve mechanikus zaj (hangos beszéd, különböző időjárási jelenségek).

LEHALLGATÁS

A lehallgatás egy olyan tevékenység, ami igyekszik észrevétlenül beülni az adó és a vevő közé a kommunikációs csatornába és mind a kétirányú adást fogni. Az észrevétlenség biztosítja azt, hogy az adó és vevő oldalán lévő emberi tényező gyanúval terhelt lelkét megnyugtassa, hogy adásuk lehallgathatatlan.

Ahol valami lehallgatható, ott elképzelhető, hogy lyuk van a biztonsági rendszeren. Azért érdemes elgondolkodni, hogy gyanú esetén itt is milyen hatékonyan lehet téves információkat az ellenfél információ gyűjtő és feldolgozó rendszerébe juttatni.

Kommunikációs csatorna

Ez az a csatorna, amin keresztül a kommunikáció folyik. A testőr feladata, hogy olyan kommunikációs csatornát hozzon létre, ahonnan ellenőrizetlenül ne kerülhessen ki információ.

A csatorna hatékony védelméhez ismerni kell annak pontos mechanikai és elektronikai jellemzőit. Tudni kell, hogy hol „szivároghat” az adás vagy hol lehet kiszivárogtatni információkat. Ilyen lehet, amikor egy beszédet több ember is hallhat. Itt a kommunikációs csatorna maga a levegő. Akik egy légtérben vannak az adóval és a vevővel, nagy valószínűséggel részesei lesznek az adásnak. A rádióadás elektromágneses hullámokon terjed az éterben. Ez is a megfelelő módon lehallgatható a megfelelő eszközökkel. A vezetékes kommunikációnál tudni kell, hogy a vezeték milyen módon sugározza a jeleket a környezetében. Ezért van az, hogy ahol komoly információkat védenek és sok elektromos berendezés van, ott vastag betonfalakkal árnyékolják az épületet. A kiszivárgó elektromos jelekből véletlenül se lehessen következtetni a bent folyó tevékenységre.